

De *Postrijder* verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdag.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.

En blad afzonderlijk, 20 centieme.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centieme.

De reclamen, per drukregel 25 centieme.

TONGEREN, DEN 5 JULIJ.

Provinciale raad van Limburg.

De provinciale raad van Limburg heeft zich verleden dingsdag om 10 uren zijne zittingen hernomen. Het voorloopig bureau was samengesteld uit MM. Delgeur, voorzitter, de Pitteurs-Heegaerts en Slegers, secretarissen.

Na de redevoering van M. de Gouverneur die met langdurige toelichtingen ontvingen wordt, gaat men voort tot de samenstelling van het definitief bureau.

57 leden nemen deel aan de stemming.

M. Jaminé is voorzitter herkozen door 55 stemmen, M. Delgeur, ondervoorzitter door 51 stemmen.

MM. Daris en Ilermans worden sekretaris herkozen, de eerste door 50, de tweede door 29 stemmen.

Op voorstel van M. Jaminé wordt er beslist dat de raad zich naar Brussel zal begeven om aan Z. M. een adres van deelneming aan te bieden ter gelegenheid van het overlijden van Z. M. Leopold I en gelukwensching over de troonbeklimming van Z. M. Leopold II.

Op voorstel van M. den voorzitter, bewijst de raad eene laatste hulde aan de nagedachtenis van M. Loomans, in leven raadheer van het kanton Mechelen, wiens ijver, talent en zelfopoffering zoo veel dienst aan den raad bewezen.

Wat zal Frankrijk doen ?

Zondag avond had er in het salon van den gekenden staatsman M. Thiers, eene samenkomst plaats, waarin men opprofficiers van het leger en der macht, leden van het wetgevend corps en van den Senaat, diplomaten en schrijvers opmerken kon.

Daar ook werd de vraag opgeworpen : « Wat zal Frankrijk in de tegenwoordige omstandigheden doen ? » In den beginne sprak men in afzonderde groepen, doch weldra sloot men zich rondom M. Thiers, en alsdan luisterde iedereen naar den befamden redeenaar.

Evenmin als prins Napoleon, kan M. Thiers aan de onzijdigheid des Keizers van Frankrijk geloof slaan. Hij gelooft dat zijne politiek aan degene van Pruisen en Italië verbonden is; in alle geval neemt hij aan dat de gebeurtenissen hem welhaast langs dien kant zullen medestepen. Even als prins Napoleon is hij overtuigd dat Frankrijk in den oorlog zal gewikkeld wezen; het jaar 1789 der Staten en mogendheden zijn, zegde hij; niemand kan zeggen wie er in vergaan zal of wie er zal overblijven.

Reeds van over langen tijd was de oorlog door Victor Emmanuel en M. von Bismark voorbereid, bij middel van listen, welke de rechtzinnige politiek van Oostenrijk heeft doen mislukken, en van schijnheiligheden welke niemand in Europa hebben kunnen bedriegen.

Vervolgens vroeg hij zich af, of men wel kon aannemen dat Pruisen en Italië dien oorlog tegen Oostenrijk en Duitsland zouden ondernemen hebben, en een zoo gevaarlijk spel tegen den wil van gansch Europa zouden hebben begonnen, zonder van een machtigen steun verzekerd te zijn. Zelfs door het te denken zou men veronderstellen dat de soevereinen van Pruisen en Italië, alsook hunne ministers zinneloos waren. Vóór de redevoering des keizers te Auxerre, mocht men nog twijfelen, maar nu is allen twijfel onmogelijk. Even als M. von Bismark, wil de keizer de traktaten verscheuren.

In zijn programma van Milaan in 1859, had Napoleon III Venetië en de Adriatische-zee aan Italië beloofd; hij doet die hoop thans op nieuw schitteren, en heeft diensvolgens zijne beloften hernieuwd. Het verbond van Vrankrijk met Pruisen en Italië, staat duidelijk in den keizerlijken brief. « Zij die er dit niet in zien, zegt M. Thiers, kunnen niet lezen. »

Tijdingen van den oorlog.

De overwinning der Pruisen te Gitschen kan niet betwist worden. Eene telegram uit Weenen bevestigt dat het Saksische leger en het eerste Oostenrijksche legercorps, door de Pruisische troepen terug gedrongen, naar de richting van Koeniggratz zijn geweken, alwaar de veldmaarschalk Benedek nu zijn hoofdkwartier gevestigd heeft en welk het laatste strategisch verdedigingspunt van Bohemen is. De rechterkant der Boheemsche vallei is nu in bezit der Pruisen, die langs daar naar Praag kunnen opmarseheren; doch men ziet duidelijk dat Benedek de

Boheemsche hoofdstad niet meer dekt, maar wel die van Oostenrijk, de hoofdstad Weenen.

Volgens het officieel bericht van den Franschen *Moniteur Universel*, zijn de Oostenrijksche troepen nu samengebonden rond de sterke vestingstad Koeniggratz, derwijze dat ze 't hoofd bieden aan het groote leger des Kroonprins van Pruisen, en tevens aan dat van prins Frederik-Karel, die van den noord-oostelijken en noordwestelijken kant derwaarts oprukken.

De terugtrekking van het oostenrijksche legercorps uit de omstreken van Munchengratz, op Josephstadt en Koeniggratz, is door nieuwe en bloedige gevechten gekenmerkt geworden namelijk te Gitschen. (Deze laatste plaats, die men met op alle kaarten aangeduid vindt, is gelegen tusschen Jung-Bunzlau en Josephstadt, op gelijken afstand van deze twee steden.) Daar-door is Praag niet meer gebedkt, en het ware geen wonder, deze stad bezet te zien worden door de Pruisische troepen, onder bevel van prins Frederik-Karel.

Men ziet nu duidelijk, dat Benedek eenen grooten en beslissenden veldslag wil leveren. Hij heeft zijne strijmachteen samengehoopt langs den grooten ijzeren weg van Josephstadt naar Pardubitz, en de Pruisische troepen komen langs twee verschillende kanten om dien spoorweg in bezit te nemen; aldaar zal wellicht eene der hardnekkigste en bloedigste worstelingen plaats hebben, welke men in de rampgeschiedenissen der oorlogvoerende volkeren kunne aantreffen; de ijsijkste en goddeloosste broedermoord, welke behalve in Amerika, ooit op aarde gepleegd is geworden.

Na een' honderdtalrijgen bond; na elkander in alle oorlogen tegen den vreemdeling getrouweijk bijgestaan te hebben, zullen de Duitschers, door de helseche aansluiting des vreemdelings, om de heerscheucht en roofzucht van een drietal mannen, elkander nu als woedende wolven gaan verscheuren.

Werd die veldslag door de Oostenrijkers gewonnen, dan zal de huidige oorlog den naam dragen van « Veldtocht van Bohemen. » Zijn de Pruisen overwinnaars, dan zullen deze daaraan den naam geven van « Veldtocht van Weenen. » Bij gevolg zal er nooit een meer beslissende oorlog voor Oostenrijk, of wel voor Pruisen, plaats hebben gehad, dan degene der huidige Julimaand 1866.

Daarom ook heeft Benedek zulke ontzaglijke bazis van verdediging daargesteld.

Toen hij zag dat de vlakke van Gitschen hem omsnapte; dat zijn 6° legercorps werd terug-geslagen door de 29°, 5° en 3° afdelingen der Pruisische troepen, en deze bijna zijne gemeenschappen bedreigden met zijn hoofdkwartier te Pardubitz, heeft Benedek met meer gezaarzel, maar de vallei van den Iser opgevoerd en Praag voor den vijand opengezet, die er heden avond wellicht zijne intree zou kunnen doen met den Koning van Pruisen. Benedek heeft het Saksische hulptegeter en zijn 10° corps, die viermaal slaags waren geweest in zes dagen tijds, teruggeroepen, en zich met geheel zijn leger uit Gitschen gericht naar de vesting Koeniggratz.

Nieuwe overwinning der Pruisen.

Meichenberg, 1 Julij.

Het Pruisische leger in Bohemen maakt voortdurend zegepraalenden vooruitgang. De 3^e en 5^e divisien hebben den 29 stormderhand Gitschen genomen.

De verliezen der Pruisen zijn niet onbelangrijk, om dat de positie des vijands zeer sterk was.

De Oostenrijkers moeten 4000 man verloren hebben.

Aanhoudend komen er treinen Oostenrijksche gevangenen aan.

Italië.

Ziekten onder de vreemde troepen.

Men leest in l'Union médicale :

« De veldslagen, den oorlogs-minister van Italië toegestuurd, stellen vast, zegt de *Cronica*, dat de koorts onder de troepen van Florence woeden, en dat de typhus te vreezen is. Dit is het gevolg der oopenhooping.

« Eene reeks brieven van eenen Duitschen geneesheer door de *Augsburger Zeitung* afgekondigt, bevestigen dat er op dit oogenblik zoodanig kiemen van ziekten in Duitsland bestaan, dat indien de oorlog uitborst, het land door de oopenhooping der legerkorpsen onvermijdelijk de prooi zal worden der schriklijkste pest, die ooit zal gewond hebben. Noodlottige voorzeggung!

« Eindeijk, er is een zuikdanig gebrek aan geneesheeren en heelmeesters in 't Oostenrijksch zeeewezen, dat het gouvernement de aanwerving

van studenten vraagt, die hunne studien nog niet volkendigd hebben.

« Indien de noodlottige verschijnselen zich reeds voor den oorlog opdoen, wat zal de wezenlijkheid daar van zijn ? »

DAGORDE VAN GARIBALDI.—Generaal Garibaldi heeft het volgende dag orde aan de vrijwilligers uitgeveerdigd :

« Ons dapper leger heeft weerdig beantwoord aan het vertrouwen des konings en aan de hoop van Italië. Het driift thans onze eensvenouden vijand voor zich uit, en op den itaaliaanschen grond, welke gaf vrijgemaakt worden, drukken de roemvolle soldaat der vrijheid en de vrijgemaakte broeder reeds elkander de hand.

« En gij, jonge veteranen eener gebedigde zaak, gij ook die reeds tegenover de plunderaars van ons grondgebied stond, gij zult spoedig opgeroepen worden om hen te bestrijden en te overwinnen.

« Eens zal de natie fier op u zijn.

« Dus geen geschreeuw meer, geen woorden, maar daden, en na de schitterende daden, welke de fortun aan uwe bajonnetten toevertrouwd, na onze schoone streken van den laatsten vreemden soldaat gezuiverd te hebben, zult gij versterkt door den kus uwer vrouwen, gepaard met de vrolijke toelichtingen der bevolking, naar de herboreen haardsteden terug keeren, onder het schitterend gedruisch van het hijnne des zegepraals.

« SXIO, 24 Junij 1866.

« G. GARIBALDI »

De laatste tijdingen uit Italië kondigen aan dat de Oostenrijkers met groote machten den Mincio over trekken.

DE ITALIAANSCHER VLOOT.— De Italiaansche vloot onder bevel van den admiraal Persano is den 23 Junij van Tarento in zee gegaan; de vlootvoogd had, naar gemeld wordt verzegelde instruktionen ontvangen, die hij in zee moest openen. Den 25 heeft hij de reede van Ancona aangedaan met 25 bodens waaronder 14 pantserscheepen. Sedert is er geen vertrouwen voor bericht van de bewegingen van dat eskader ontvaangen, behalve eene depeche, welke zegt dat het voor Venetië is verschenen.

Aan boord van het schip, hetwelk de vleg van den admiraal Persano voert, bevindt zich de heer Boggio, het bekende lid der Italiaansche kamer van afgeveerdigten. Volgens een bericht is hij voorzien van eene aanstelling, ondertekend door den koning en door den generaal Lamarmora, waarbij hij wordt gemachtigd om als buitengewoon kommissaris van den koning van Italië, het bestuur te voeren over de te vernesteren landstreken op de oostkust der Adriatische zee.

De vuurspuwende berg Vesuvius.

Men schrijft uit Napels dat de vuurspuwende berg Vesuvius zich onder eene vreeselijke gedaante voordoet, iets wat nog in geen twee jaren het geval is geweest. Van uit den berg kan men een ijzelijk gekraak, even als achter elkan- der losbrekende donderslagen hooren, terwijl deszelfs krater eene overgrote vuurkolom ten hemel opjaagt.

Laatste tijdingen.

Groote veldslag te Koeniggratz.

OVERWINNING DER PRUISEN.

Een groote veldslag heeft dingsdag, 5 Julij, plaats gehad te Koeniggratz, in denwelken de Pruisen compleet gezegevierd hebben over de Oostenrijkers.

Eene eerste ontmoeting had den 2 Julij plaats gehad tusschen de twee vijandige legers, te Sadova. De Pruisen hadden er de overhand behouden.

Dingsdag, 5 Julij, ving de groote veldslag aan, in de omstreken van Koeniggratz, tusschen de Elve en Bilszvilz.

Gedurende acht uren hebben de twee groote legers hardnekkig gevochten. Van beide kanten zijn overgrote verliezen geweest. De Oostenrijkers hebben 20 kanonnen in de handen van den vijand gelaten. Het getal der krijgsgevangene en der verloren vaandels is nog niet bekend.

Alle de acht legerkorpsen der Pruisen hebben te gelijk deel genomen aan den slag.

De Oostenrijkers waren aangevoerd door maarschalk Benedek, die thans met zijn leger in volle aftogt is.

Gitschin, 4 Julij, 4 uren 's morgens.

Het Pruisische leger gaat voort met de Oostenrijkers te vervolgen.

Berlijn, 4 Julij.

Het kanon doet zich hooren op alle punten der stad om den zegepraal der Pruisen aan te kondigen. De geestdrift van het volk is onbeschrijfelijk.

Men schrijft uit Hasselt :

In een vorig nummer hebben wij eene correspondentie, uit Zonhoven toegestuurd, medgedeeld, betrekkelijk de wanorders die daar onstonden ter gelegenheid van het vernietigen van eenige buurtwegen door de maatschappij van den ijzeren weg van Hasselt naar Eindhoven.

Onze lezers herinneren zich nog dat de openbare macht ter plaats kwam om met de bajonnet den doortocht van deze publieke wegen te verbieden. De landbouwers van Zonhoven verdedigden hun recht en de zaak werd voor het gerechtshof van Hasselt gebracht.

Gisteren heeft het tribunaal uitspraak gedaan en de landbouwers in hun recht behouden en de societiet onbevoegd verklaard deze buurtwegen te vernietigen.

De opstandtgen de openbare macht, waarvan de landbouwers betigt waren, is door het tribunaal als niet strafbaar erkend, omdat zij eene eigendom wettelijk verdedigen. Wij vernemen dat M. de Procureur des Konings tegen het uitgesproken vonnis in beroep gaat.

Men schrijft uit Bergen 3 Julij :

Men schrijft uit Erps-Quebbs, dat de bevolking aldaar van een hartroerend schouwspel getuige is geweest. De bewoners van een huns, vader, moeder en zoon, waren er denzifden dag overleden, en de overlevende zoon, hij gemis aan begrafenismiddelen, is verplicht geweest de lijk op een wagentje naar het kerkhof te voeren.

Men schrijft uit Diest :

Er bestaan in sommige dorpen nog zoo zeer belachelijke vooroordeelen dat men zich waarlijk moet afvragen of wij ons wel in de 19° of in de middeleeuwen bevinden. Zoo zijn er nog met duizende landleiden die overtuigd zijn dat men eenen drinkelinge geen hulp mag bieden, alvorens de *police* ter plaatse zij. Wat gebeurt er dan ook meestendeels? Dat de ongelukkige slachtoffers des ongevalls bijna altijd het leven verliezen, en als de zoo gemaakte *police* op gemelde plaats aankomt dan kan zij niets meer doen dan zich overtuigen dat : *het te laat is !*

Wij schrijven de lieverhoovenda, aanmerkingen, omdat een geval, dat dezer dagen op eene halve uur afstand van Diest, plaats greep, ons eens te meer heeft bewezen hoe bijgeloofig sommige lieden nog zijn. Ziehet het voorgevallen :

« Eene vrouw is in den Demer gevallen, in aanwezigheid van vele personen; reeds twee maal is zij in de diepte verdwenen. Behalve staan de aanschouwers op den oever geschaard. Niemand durft het wagen de minste hulp te bieden. « Springt het water niet in om ze te redden, al eer de *police* hier is, zegt eene oude habbelaarster, want ge zult in boete geslagen worden. » Eva's dochters zijn allen van dit gevoelen; men zal wachten tot M. de meier of de veldwachter komt. Zoo gezegd zoo gedaan.

« De arme vrouw verschijnt voor de derde maal boven de diepte. Angstig klinkt het hartverscheurend : Hulp! Hulp! in de verte. Onbeveeglijk, als ten gronde genageld, blijven de aanschouwers den noodlotigen uitslag afwachten !!!

« Gelukkiglijk daer ginds smelt een Diestenaar aan. Deze licht met die hatelijke bijgeloofigheden. Gezwind als de wind, springt hij de Demer in, en is nog gelukkig genoeg de vrouw te redden. Een halve minuut later zou men te verzefts ter hulpe zijn gekomen, want de stroom zou reeds zijn slachtoffer verslonden hebben.

« Hij die zich zoo schoon wist te gedragen om 't leven zijns medemenschen te redden, is M. Felix Willems, briedrager, dezer stad. Wij hopen dat men naar waarde deze daad zal weten te beseffen. »

Men schrijft uit Luik, 30 Junij :

Eene ongelukkige huissvader, zekere D., woneude in de straat Sur-ce-Mont, te Luik, die in de maand maart laatst zijne vrouw verloren had, heeft zich woensdag door den kop geschoten op het graf van zijne vrouw. De reeds te toren was hij geen bloementul gaan neerleggen. Het schijnt dat die ongelukkige tot dit besluit is overgedreven geworden door de gedachten dat zijne vijf kinderen, die hij niet kon onderhouden na zijne dood in het weezengezicht zouden worden opgenomen.